

Κατά πάγια νομολογία του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου δεν υφίσταται δικαίωμα προσβάσεως των ενδιαφερομένων και, επομένως, και του λαμβάνοντος την ενίσχυση, στα έγγραφα που αφορούν διαδικασία ελέγχου ενισχύσεων. Συνεπώς, οι κρίσεις του Πρωτοδικείου στις σκέψεις 87 έως 89 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως είναι πεπλανημένες καθόσον διαπιστώνεται ότι δεν συντρέχει κανείς προφανής λόγος για την απόρριψη του αιτήματος προσβάσεως στα έγγραφα. Αντιθέτως, βάσει της νομολογίας είναι προφανές ότι τα έγγραφα αυτά καλύπτονται στο σύνολό τους από την εξαίρεση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα και ότι, επομένως, δεν μπορεί να εξετάζεται χωριστά το κάθε έγγραφο.

Εξάλλου, η διαδικασία ελέγχου ενισχύσεων αποτελεί διαδικασία κατά του χορηγούντος τις ενισχύσεις κράτους, κατά μείζονα λόγο καθόσον οι λαμβάνοντες την ενίσχυση δεν έχουν δικαίωμα για κρατικές ενισχύσεις. Επομένως, όσον αφορά το ζήτημα της προσβάσεως στα έγγραφα πρέπει να ισχύουν τα όσα το ίδιο το Πρωτοδικείο έχει δεχθεί ως προς τη διαδικασία του άρθρου 226 ΕΚ για τη διαπίστωση παραβάσεως της Συνθήκης, ότι δηλαδή στο πλαίσιο τέτοιων διαδικασιών δεν υφίσταται δικαίωμα του κοινού για πρόσβαση στα έγγραφα.

Εξάλλου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καταλήγει στο παράλογο συμπέρασμα ότι το κοινό, επικαλούμενο τους κανόνες περί διαφάνειας, δηλαδή τις διατάξεις του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾, έχει περισσότερο εκτεταμένα δικαιώματα προσβάσεως στα έγγραφα από ό,τι ο άμεσα ενδιαφερόμενος αποδέκτης της ενισχύσεως, ο οποίος, επίσης —ακριβώς επειδή είναι άμεσα και ατομικώς ενδιαφερόμενος κατά την έννοια του άρθρου 230 παράγραφος 4 ΕΚ— έχει το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως με την οποία περατώνεται η διαδικασία. Ακόμα περισσότερο αδικαιολόγητο, πάντως, είναι το περαιτέρω συμπέρασμα ότι, πράγματι, μπορεί να απορριφθεί το αίτημα του αποδέκτη της ενισχύσεως, βάσει της σχετικής νομολογίας, ενώ στην περίπτωση αιτήματος του αποδέκτη της ενισχύσεως ή ενός μη εμπλεκόμενου τρίτου ο οποίος επικαλείται τον κανονισμό περί διαφάνειας, δεν επιτρέπεται μια υπ' αυτή την έννοια απόφαση σχετικά με το υποβληθέν αίτημα.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως η Επιτροπή προσάπτει στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι προσδίδεται στον ίδιο όρο, δηλαδή στη λέξη «έγγραφο», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και στο άρθρο 6 του κανονισμού, διαφορετική σημασία. Ενώ στο άρθρο 4, παράγραφος 2, ο όρος αυτός σημαίνει ότι πρέπει να εξετάζονται χωριστά όλα τα επιμέρους έγγραφα το Πρωτοδικείο ερμήνευσε το άρθρο 6 υπό την έννοια ότι μπορεί να ζητηθεί πρόσβαση σε ένα σύνολο εγγράφων που χαρακτηρίζονται ως διοικητικός φάκελος.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 255 ΕΚ καθόσον η απόφαση δεν στηρίζεται στο γράμμα της διατάξεως αλλά σε προκείμενες ανεξάρτητες από το γράμμα αυτής της διατάξεως.

Τέλος, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο πεπλανημένως διαπίστωσε ότι οι δύο διαδικασίες ελέγχου των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην Technische Glaswerke Ilmenau GmbH είχαν ήδη περατωθεί κατά το χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως επί του αιτήματος προσβάσεως στα διοικητικά έγγραφα ώστε οι αρχές να μην έχουν πλέον κανένα συμφέρον διασφάλισης του απορρήτου, πράγμα το οποίο, εν μέρει τουλάχιστον λόγω της εκκρεμούσας ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας, δεν ισχύει. Επίσης, το

Πρωτοδικείο πεπλανημένως προφανώς έκρινε ότι ο κανονισμός 1049/2001 περιάγει σε αχρησία την προγενέστερη νομολογία και τις σχετικές με τη διαδικασία διατάξεις στον τομέα του ελέγχου των ενισχύσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 331, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 145, σ. 43.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Arcor AG & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-152/07)

(2007/C 140/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Arcor AG & Co. KG

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Παρεμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν η οδηγία 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών —οδηγία περί ανταγωνισμού⁽¹⁾— και η οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) —οδηγία περί διασυνδέσεως⁽²⁾— την έννοια ότι απαγορεύουν στην εθνική ρυθμιστική αρχή να υποχρεώνει, τον φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως που διασυνδέεται με δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο πελάτη να καταβάλει, για το έτος 2003, στον κατέχοντα δεσπόζουσα θέση στην αγορά φορέα του δικτύου πελάτη εισφορά προς αντιστάθμιση του ελλείμματος, το οποίο προκαλεί στον φορέα του δικτύου πελάτη η διάθεση του τοπικού βρόχου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Πρέπει το εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έγκριση της συμμετοχής του φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως, την ασυμβατότητα της εν λόγω υποχρέωσης, η οποία αντιστοιχεί σε διάταξη του εθνικού δικαίου, προς το κοινοτικό δίκαιο;

(¹) ΕΕ L. 192, σ. 10.

(²) ΕΕ L. 199, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Communication Services TELE2 GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-153/07)

(2007/C 140/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Communication Services TELE2 GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Παραμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν η οδηγία 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών –οδηγία περί ανταγωνισμού (¹)— και η οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) –οδηγία περί διασυνδέσεως (²)— την έννοια ότι απαγορεύουν στην εθνική ρυθμιστική αρχή να υποχρεώνει, τον φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως που διασυνδέεται με δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο πελάτη να καταβάλει, για το έτος 2003, στον κατέχοντα δεσπόζουσα θέση στην αγορά φορέα του δικτύου πελάτη εισφορά προς αντιστάθμιση του ελλείμματος, το οποίο προκαλεί στον φορέα του δικτύου πελάτη η διάθεση του τοπικού βρόχου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Πρέπει το εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έγκριση της συμμετοχής του φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως, την ασυμβατότητα της εν λόγω υποχρέωσης, η οποία αντιστοιχεί σε διάταξη του εθνικού δικαίου, προς το κοινοτικό δίκαιο;

(¹) ΕΕ L. 192, σ. 10.

(²) ΕΕ L. 199, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 20 Μαρτίου 2007 — Firma 01051 Telekom GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-154/07)

(2007/C 140/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Firma 01051 Telekom GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Παραμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν η οδηγία 90/388/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τον ανταγωνισμό στην αγορά των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών –οδηγία περί ανταγωνισμού (¹)— και η οδηγία 97/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997, για τη διασύνδεση στον χώρο των τηλεπικοινωνιών προκειμένου να διασφαλιστεί καθολική υπηρεσία και διαλειτουργικότητα, με εφαρμογή των αρχών παροχής ανοικτού δικτύου (ONP) –οδηγία περί διασυνδέσεως (²)— την έννοια ότι απαγορεύουν στην εθνική ρυθμιστική αρχή να υποχρεώνει, τον φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως που διασυνδέεται με δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο πελάτη να καταβάλει, για το έτος 2003, στον κατέχοντα δεσπόζουσα θέση στην αγορά φορέα του δικτύου πελάτη εισφορά προς αντιστάθμιση του ελλείμματος, το οποίο προκαλεί στον φορέα του δικτύου πελάτη η διάθεση του τοπικού βρόχου;